

σφαλιστά εἶτ' ἀνοικτά, μ' ἀγάπη ἀντικρύ-
ζουνε τὰ χρώματά σας· γιατί θαρρῶ πῶς ἔγεν-
νηθήκατε καὶ σεῖς ἀπὸ τὸ ἴδιο αἷμα, τοῦ
ἐπλάσθηκα· γι' αὐτό, κι' ὅταν σᾶς βλέπω, μὲ
τρεμουῖλα σᾶς κυττῶ καὶ σᾶς πονῶ· γι' αὐτό
σᾶς θέλω αἰωνίᾳ συντροφιά μου.

Σᾶς θέλω προσκεφάλι μου ποιητικό· σᾶς θέλω
σαβανό μου ἀπαλώτατο. Μονάχα κάτω ἀπ' τὸ

χνοῦδί σας θ' ἀναπαυθῶ γλυκᾶ-γλυκᾶ καὶ θὰ
χαρῶ τὴν σαρκικὴ τὴν νέκρα, τοῦ ποθῶ, μὲ
ἱκνοποίησι.

"Ὅ,τι ἢ γλῶσσα καὶ ἢ πέννα μ' ἀρνηθοῦν,
σεῖς μόνοι, ματαωμένοι μου πανσέδες, εἰκόνες
τῆς ψυχῆς μου τῆς πολυπαθῆς, θὰ τὸ διαλα-
λήσετε σ' ὄσους μὲ νοιώθουν.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΒΡΑΔΥΑ

(Τοῦ Willems Kloos).

Καθὼς μακρυνῶ στὸ χρυσογάλανο οὐρανό,
ὡσάν λουλοῦδι τὸ φεγγάρι ἀνθίζει,
ὡσάν λούλουδο μισόνοιχτο χωρὶς καρπό,
ποῦ τὰ χλωμὰ τὰ φύλλα του στὰ ἄπειρο σκορπίζει,

"Ἔτσι στὸν πέπλο ἀνάμεσα, θαρρῶ, κάποια φορὰ,
τὸ πρόσωπό σου τ' ὄμορφο ἐφάνηκεν ἐμπρός μου
καὶ ὕστερα ἐπέρασε, κ' ἐσβύστηκεν ἀργά...
μακρυνῶ ἀπὸ τὰ μάτια μου, στὰ βάρη τοῦ ἄλλου κόσμου.

"ὦ! σὲ ἀγαπῶ ὡσάν ὄνειρον ὄρατο νυχτερινό,
ποῦ μοναχὰ γιὰ μιὰ στιγμή τὸν ὕπνο μας πλανᾷ
καὶ μόλις ἔλθῃ ἢ χαραυγὴ γοργοπετάει μακρυνῶ...

Καὶ ὡσάν τὴν ρόδινην ἀγούλα σὲ ἀγαπῶ,
καὶ σὲ ἀγαπῶ ὡσάν τὴν ἀγνήν ἀστροφεγγιά,
ὡσάν κάθε πρῶγμα ὄμορφο ποῦνα ἀφ' τῆ γῆ μακρυνῶ.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

ΑΣΕ ΜΕ ΠΑΛΙ

Τὰ μάτια μου ρουφήζανε ὄλο τὸ δεῖλι ἀπόψε,
Κι' ἀνοίξανε κι' ἀνθίσανε στὴ σέρρα τῆς καρδιάς μου
"Ὅλα τὰ χεῖλια τ' ἄλυωτα ποῦ σάπισαν στοὺς τάφοις
Κι' ὄλα τὰ μάτια τὰ ὄμορφα ποῦ ἤπιανε τὸ χῶμα.

Κι' ἄκουσα τὸ παράπονο τοῦ λὲν τὰ παραθύρια
Τῶν ρημασμένωσι σπιτιῶν. Καὶ στὴν ψυχὴν μου ὄλες
"Ὅσες καμπάνες μούλιανε νὰ πάω καὶ δὲν πῆγα
Ἐκλάψανε καὶ τῶν Χριστῶν ἐστέναξαν τὰ σιγήθια...

Τὰ μάτια μου ρουφήζανε ὄλο τὸ δεῖλι ἀπόψε,
Κι' ἀνοίξανε κι' ἀνθίσανε τὰ μάτια στὴν ψυχὴν μου
Τῆς Παναγίας ποῦ ἀκαρτερεῖ σ' ἀραχιασμένα τέμπλα.

Κι' ἔκλαψα: Παρθένα! Ἄσε με στὰ μπλέ Σου μάτια
[πάλι

Αἰῶνα, αἰῶνα, νὰ τρέχω
Καβάλλα εἰς τὸν Πόθο μου νὰ ἀγγίξω τ' ὄνειρό μου...

ΚΑΡΜΑ ΝΙΡΒΑΜΗ

ΣΚΕΨΕΙΣ

Διὰ τὰς γυναῖκας ἢ γλυκύτες εἶνε ἄριστον μέσον διὰ
νὰ ἔχουν πάντοτε δίκαιον.

★

Μεγαλειτέρα δυστυχία τῶν δυστυχῶν εἶνε ὅταν ἔχω-
σι μνήμην ἐξαίρετον.

★

Οὐδείς ἴσταιται τόσο ὑψηλά, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ
ἀνέλθῃ ὑψηλότερον, οὐδείς δὲ τόσο χαμηλά, ὥστε νὰ
μὴ πέσῃ βαθύτερον.

★

Τὴν στιγμήν καθ' ἣν αἱ φυσολίδες τοῦ σάπυρος
φαίνονται ὄραιότεραι, τότε διαρρηγγνυται.

★

"Ὁ χαρακτήρ πυρακτούμενος ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, πλη-
σόμενος ὑπὸ τῆς τύχης καὶ ψυχόμενος ὑπὸ τῆς πείρας
γίνεται χαλύβδινος.

★

"Ἡ γῆ εἶνε μέγα θέατρον, ἐφ' οὗ ἢ αὐτὴ τραγωδία
ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ διαφόρους τίτλους.

★

Κολακεία,—ἡ δύναμις τῶν μικρῶν.

★

Οἱ πονηροὶ ἀνθρώποι περιφρονοῦν τὴν μάθησιν, οἱ ἀ-
πλοῖκοι τὴν θανμάζουσι, καὶ οἱ σοφοὶ τὴν χρησιμοποιοῦν.

★

"Ἐξ ἀνάγκης ὅστις ὑποκλίνεται ἐμπροσθέν τινος, στρέ-
φει τὰ πόδια εἰς ἄλλον.

★

"Ὁ ἔρως συνηθίζει τὰς γυναῖκας νὰ εἶνε ἐχέμυθοι.

★

Πολλάκις τὸ πτερόν τῆς χήρας πληγώνει χειρότερα
ἀπὸ τὸ νύχι τοῦ λέοντος.

★

"Ὁ παράφορος δὲν εἶνε διὰ τοῦτο καὶ σθεναρός.

★

Εἰς μερικοὺς ἀνθρώπους ἢ εὐφύτα δὲν κάμει ἄλλο
παρὰ νὰ αὐξάνῃ τὴν ἀδεξιότητά των.

★

"Ὅστις νυμφεύεται τὴν ἐρωμένην του εἶνε ὡς νὰ μετα-
βάλλῃ τὸν καλὸν οἶνον εἰς ἄξος.

★

"Ὅσοι φοροῦν πτεροσιτήρας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν
ἔχουν ἵππον.

